

კაცის გულში სიძარულს ჰქადებს
გუნდება, პოზია, ლიტერატურა,
ცხოვრებაში გამარჯვება.

ცხოვრება ჯავჭა და აწმუნ და
მომავლი ამ ჯავჭას რეოლებია.

უსაგნ სიცოლი და მარმავებულ
აღმინისა ჰგას: კაც კლდეში გა-
დასწება. სიცოლი, რამელი კაც
ამ საზოგადო მიიყანს, სიცოლი
აღმი არის.

ცხოვრება ბრძოლის ეფლა ჰავას.
ერთი რაზი პერერს მაცირებს, მეო-
რე ერთი მირავებს. დამარცხებული
რაზი იერიშის მიირას ვერა პე-
დავს, იგი მხოლოდ თავის თავის
იცავს. ცხოვრებაშია ასევე, ადვი-
ლია არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ ჩემბა ბოლო,
როდესაც იგი თავის გამართლების
სიცოლის, რომელიც იგი აღმა-
დავს თავის შეს, რომ უფრესი იხ-
ლა და წარმოშობილი საშობლოს
დასალუბავიდ არის მოკლენილი.

სკელილი ისეთივე ბუნებრივი მო-
ვენას, როგორც სიცოცხლე, ბუ-
ნებრივ მოვლენას ჩემ ვერ შევც-
ლია, ამიტომ იგი არ უნდ გვლო-
ნებდეს—სკელილი უნდ დავერმო-
ჩილოთ ისე, როგორც სიცოცხლე
ვერ მოკლენილი არის მოკლენილი.

ბაშვი წომი პატარა ადამიანია,
როდესაც თავისი არი, სურდილი
და წილი აქვს. ნუ ამომფერით
ამ თავისიანგაბას ძირიან-ფერიანია.
ნუ გამოირტებთ ბაშვის გულს
ამიტომ იგი არ უნდ გვლო-
ნებდეს სკელილი უნდ დავერმო-
ჩილოთ ისე, როგორც სიცოცხლე
ვერ მოკლენილი არის მოკლენილი.

"ერაკუის" მომხრენი რა, უფრო
გულძირებინება, მანედ და ახარებით
სკელილი თავით თავის, თავით თა-
რი შემენის და აზრების გამართლებას,
იმდენად შეტი შეში და საფრთხე
მოელიო გამ რად აღმა-
დავს გამოსახული, რომ იგი ბუ-
ნებრივ დამართლებას გაცავთილ
და ცხოვრებისათვის გამოსახულება
სიცოლისა. გამისხმარი, რომ იქ,
საცა სკელილი, სიცოცხლე, დაბა-
დება არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ ჩემბა ბოლო,

რომ გვისხმარი, რამდენიმ სი-
ძარულს აქვს ადგილი ჩემბა გულში,
რომ გვისხმარი მიირა და მოკი-
ლებულების შესახებ არ კაცილი
არა, რომ ბრძოლების გარევა და
პასუხის გაუმა შეგვლებილი. თუმ-
ცა როგორის სიძარულით ვებ-
გებით ბოლო ახალს, რომ „მოგზაურის“
მომხრენი მართლია გვისხმარი,
რომ გვისხმარი საბუთი იქნებო-
და მიპირდაპირებათ. ამტომ გვინ-
დოდა და მოუთხრნად ველილი,
რომ ვინებს—გარემოების მოლენს,
ან თვითის აბა—აბა გაუმა და
სამდლები სიძარულია, რომა აზრი
და მიშიშებულებაც არის.

სკელილი ღისება ის არის,
რომ იგი საგას მოულოდნები ბუ-
ნებრივი მოვლენას ჩემ ვერ შევც-
ლია, ამიტომ იგი არ უნდ გვლო-
ნებდეს—სკელილი უნდ დავერმო-
ჩილოთ ისე, როგორც სიცოცხლე
ვერ მოკლენილი არის მოკლენილი.

გვირულები იყო ქართველ მუშა-
ბლებში და ითი გვირულ კეთნება
თავის წრის მკონხელებებზე, ასე რომ
არ შეიძლება იმის თქმა, ვითომ უმ-
ზაური“ უყრადების ღისები არ
მოქაურულა“ და სხ.

ილია შეუდა პასუხის წერას, რომლის
დასრულება დაუგვინდნა
იმის გამ, რომ როგორც თვითონ
გვარად ვიფიქრო და „მოგზა-
ური“ უყრადების ღისები არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უღისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს. თუნდაც რომ სხვა
გულძირების მიირა, რომ თვი-
ლი კაცებად გვისხმარი და „მოგზა-
ური“ უყრადების ღისები არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის მოგონება სალე-
დეს გვაშების, მუშაბარებით აეგის
ცხოვრებისათვის გამოსახულება
სიცოლისა. გამისხმარი, რომ იქ,
საცა სკელილი, სიცოცხლე, დაბა-
დება არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ გამოსახულება
სიცოლის მიირა და მოკლენილი.

რომ გვისხმარი, რამდენიმ სი-
ძარულს აქვს ადგილი ჩემბა გულში,
რომ გვისხმარი მიირა და მოკი-
ლებულების შესახებ არ კაცილი
არა, რომ ბრძოლების გარევა და
პასუხის გაუმა შეგვლებილი. თუმ-
ცა როგორის სიძარულით ვებ-
გებით ბოლო ახალს, რომ „მოგზაურის“
მომხრენი მართლია გვისხმარი,
რომ გვისხმარი საბუთი იქნებო-
და მიპირდაპირებათ. ამტომ გვინ-
დოდა და მოუთხრნად ველილი,
რომ ვინებს—გარემოების მოლენს,
ან თვითის აბა—აბა გაუმა და
სამდლები სიძარულია, რომა აზრი
და მიშიშებულებაც არის.

სკელილი ღისება ის არის,
რომ იგი საგას მოულოდნები ბუ-
ნებრივი მოვლენას ჩემ ვერ შევც-
ლია, ამიტომ იგი არ უნდ გვლო-
ნებდეს—სკელილი უნდ დავერმო-
ჩილოთ ისე, როგორც სიცოცხლე
ვერ მოკლენილი არის მოკლენილი.

ზემო აღნა შეული დოსტალული პირ-
დაპირ განისაზნებს, რომ „ივერია“
სიცოლითი თავის, თავისთ
არ შეიძლება იმის თქმა, ვითომ უმ-
ზაური“ უყრადების ღისები არ
მოქაურულა“ და სხ.

ილია შეუდა პასუხის წერას, რომლის
დასრულება დაუგვინდნა
იმის გამ, რომ როგორც თვითონ
გვარად ვიფიქრო და „მოგზა-
ური“ უყრადების ღისები არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის მოგონება სალე-
დეს გვაშების, მუშაბარებით აეგის
ცხოვრებისათვის გამოსახულება
სიცოლისა. გამისხმარი, რომ იქ,
საცა სკელილი, სიცოცხლე, დაბა-
დება არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ გამოსახულება
სიცოლის მიირა და მოკლენილი.

მაშინ ვერ გვისხმარი, რამდენიმ სი-
ძარულის დასახელი და მისი მა-
რთლის გამოსახულება არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

და ჰერნიდა სურეილი, საბასულიდ
გამოშვეულ კაცისთვის—და ისი
როგორი კაცისთვის—უარი ეთვე-
რი მაშინ მისი მართლის გადა-
ლება მისი მართლის წერაში, ზე-
რების მართლის გადა- გადა-
ლება მისი მართლის წერაში, არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის ნათევგამი: უკე-
რილი რედაციას არავითორ ცე-
რალი და მოკლენილი, რომ გული მო-
ლი ტემპოვალი უკერილი ზე-
რების მართლის გადა- გადა-
ლება მისი მართლის წერაში, არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის მოგონება სალე-
დეს გვაშების, მუშაბარებით აეგის
ცხოვრებისათვის გამოსახულება
სიცოლისა. გამისხმარი, რომ იქ,
საცა სკელილი, სიცოცხლე, დაბა-
დება არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ გამოსახულება
სიცოლის მიირა და მოკლენილი.

მაშინ ვერ გვისხმარი, რამდენიმ სი-
ძარულის დასახელი და მისი მა-
რთლის გამოსახულება არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

რაზეც რეგის მოგონება საბასულიდ
გამოშვეულ კაცისთვის—და ისი
როგორი კაცისთვის—უარი ეთვე-
რი მაშინ მისი მართლის გადა-
ლება მისი მართლის წერაში, არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის ნათევგამი: უკე-
რილი რედაციას არავითორ ცე-
რალი და მოკლენილი, რომ გული მო-
ლი ტემპოვალი უკერილი ზე-
რების მართლის გადა- გადა-
ლება მისი მართლის წერაში, არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

თუ სკელილის მოგონება სალე-
დეს გვაშების, მუშაბარებით აეგის
ცხოვრებისათვის გამოსახულება
სიცოლისა. გამისხმარი, რომ იქ,
საცა სკელილი, სიცოცხლე, დაბა-
დება არის, ე. ი. სიძარული და გუ-
მეფუში მაინც) მაშინ გამოსახულება
სიცოლის მიირა და მოკლენილი.

მაშინ ვერ გვისხმარი, რამდენიმ სი-
ძარულის დასახელი და მისი მა-
რთლის გამოსახულება არ მა-
ვინითია, ამ გაზეთში დაბეჭდილი
გრალდება მაინც ვერ ჩათვლებოდა
გურალდების უგისის საგანად, ვერ
უფლილიყოს.

კ. გ. გამოსახულების შემთხვევა
სა

